

tingent til fagforeningen, vil det måske være lige provokerende nok bare lige at indføre, at alle får dagpenge fra dag et. Men jeg synes, at det forslag, der ligger her, om at halvere den nuværende periode til ½ år, bestemt er et skridt i den rigtige retning, og det støtter vi selvfølgelig.

Så vil jeg sige, at når man så skal høre, så man bliver helt rørt, Venstre stå heroppe og tale om det solidariske system og Dansk Folkeparti tale om, at det er vigtigt, at børnene melder sig ind i fagforeningen – alt sammen fint og rigtigt – så sker det altså, samtidig med at samme partier gør det dyrere at være medlem af en a-kasse, fordi de sænker fradraget for det, man betaler til fagforeninger og a-kasser, for at bruge pengene til at give skattelettelser til de rigeste. Det hører nok lige med i billedet.

Det hører også med i billedet, at de samme partier er ansvarlige for, at dagpengene år for år bliver mindre og mindre værd. Det er jo en af grundene til, at nogle har meldt sig ud, for når dagpengene er så lave, siger de, kan det ikke betale sig at være medlem. Og nogle af dem har faktisk ret i, at den erstatning, de kan modtage, er så lille, at de rent kynisk kan overveje – jeg er uenig med dem – om der er grund til at være medlem.

Hvis vi ser på timelønsudviklingen i de sidste 15 år sammenlignet med dagpengenes maksimum, er dagpengemaksimum i dag 41.000 kr. – altså virkelig mange penge – bagud på grund af en dårlig regulering af dagpengene, og her står mine venner i Socialdemokratiet og SF desværre sammen med partier helt over til Dansk Folkeparti. Det ærgrer mig. Der er for ringe en regulering af dagpengene, og det hører også med i billedet.

Det er sådan, at hvis man har en ganske almindelig lønindkomst og bliver arbejdsløs og har husket at melde sig ind i fagforeningen i tide, kan man opleve, at man kun får det halve af den tidligere løn i dagpenge, altså at man får halveret sin indkomst. Og så er det altså stadig væk sådan, at de, der ikke er medlem af a-kassen, og som så tror, at de skal have kontanthjælp, opdager, at bare fordi de bor sammen med en anden, er der nul kroner i kontanthjælp, det vil sige, at de går fra løn til nul.

Det, jeg ikke kan forstå, når vi ser så dramatisk en udvikling på arbejdsmarkedet som nu, hvor selv de, der har forsikret sig, går dramatisk ned i løn, er, at hverken regeringen eller Dansk Folkeparti synes, at der er noget at gøre ved det

eller noget, der skal gøres. Vi går ind for både hurtigere ret til dagpenge og bedre dagpenge.

Kl. 19:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:21

(Ordfører for forslagsstillerne)

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil gerne først komme med nogle betragtninger over krisehåndteringen i forhold til bankerne, i forhold til boligejerne og i forhold til de arbejdsløse, for der er nemlig meget stor forskel på, hvad man gør, og der er en dyb uretfærdighed gemt i det, at man så ikke vil gøre noget for lønmodtagerne, herunder for deres muligheder for at blive medlem af en a-kasse.

Med hensyn til bankerne har der jo rent ud sagt været stor risiko for, at en del danske banker ville krakke, at de ville gå ned og hjem. Det ville så betyde for dem, der havde sat penge i banken, at de første 300.000 kr. ville der være dækning for, fordi det er der en statsgaranti for, men hvis man havde mere end 300.000 kr. i indestående, ville man miste det overskydende beløb. Det kunne man jo sige er en risiko, folk hele tiden har kendt til, for sådan er det, hvis man sætter sine penge i banken, og så kunne man sige, at de borgere, der ville miste indestående over 300.000 kr., så selv måtte om det, men sådan har man ikke tænkt her fra Folketingets side.

Det, man har gjort, er, at man har stillet 100 mia. kr. til rådighed, for at ingen skulle miste det, de har sat i banken, uanset beløbets størrelse. Og i øvrigt ville det da også betyde, at hvis der krakkede nogle danske banker, sådan flere stykker, ville det være meget ødelæggende for det danske pengesystem, det er der slet ingen tvivl om. Så jeg er enig i de initiativer, der er taget, men det er meget, meget ekstraordinært. De bankkunder, der kunne have mistet penge, har man holdt skadesløse, og nøgleordet er *ekstraordinært*, fordi det er en ekstraordinær krise.

Så kommer vi til boligejerne, hvoraf mange har haft flekslån, som de har tjent masser af penge på i en årrække på grund af den lave rente. Her sidste år var der så udsigt til, at renten ville stige meget betragteligt, men det er jo den risiko, som de, der har flekslån, har kendt til hele tiden. Der kunne man jo også bare sige: Jamen det sidste I godt, I må miste de penge og betale en højere rente. Men det har man ikke gjort. Man har givet pensionskasserne mulighed for at beholde